

Ügyszám: NAIH/2017/4389/2/J
Ügyintéző: dr. Urbán Szilvia
Hivatkozási szám: NGM/24962/2017.
Előadó: dr. Papp Zsófia

Gondos Judit közigazgatási államtitkár úrhölgy részére

Nemzetgazdasági Minisztérium
Budapest
Honvéd u. 13
1055

Tisztelt Közigazgatási Államtitkár Úrhölgy!

A nemesfémmeel vagy az ezekből készült tárgyakkal kereskedő és az árukereskedő szolgáltatók részére a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény¹ végrehajtásának, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló 2017. évi LII. törvény szerinti szűrőrendszer kidolgozásának és működtetése minimumkövetelményeinek részletes szabályairól szóló NGM rendelet tervezetét (a továbbiakban: Tervezet) áttekintettem és az alábbi észrevételeket teszem.

1. A Tervezet 3. § szerint „Az ügyfél-azonosítási kötelezettség végrehajtása érdekében a Pmt. 14. § (4) bekezdése értelmében a háromszázezer forintot elérő vagy meghaladó összegű, valamint a hárommillió-hatszáz ezer forintot elérő vagy meghaladó összegű ügyleti megbízás teljesítésekor felvett azonosítási adatlapok kezelése során úgy kell eljárni, hogy azok a további azonosítás során a nemesfémmeel kereskedő ügyfél-átvilágításban közreműködő vezető tisztségviselője, foglalkoztatottja vagy segítő családtagja (a továbbiakban együtt: foglalkoztatott) részére elérhetőek legyenek.”

A Pmt. jogszabályi rendelkezései szerint a szolgáltató az ügyfél-átvilágítási intézkedések során adatokat rögzít és meghatározott okiratok bemutatását kéri, azonban a felveendő adatlapról és annak adattartalmáról nem rendelkezik. A szolgáltatónak az ügyfél-átvilágítási intézkedéshez kapcsolódó további, a Tervezetben hivatkozott azonosítási adatlap kezelési kötelezettsége nincsen.

Fentiekre tekintettel tehát, a kötelezően bevezetni kívánt adatlapot, továbbá annak adattartalmát törvényben kell meghatározni.

2. A Tervezet 13. § (3) bekezdése nem határozza meg pontosan, hogy az ügyfél vagy az ügylet azonosításához szükséges az iratmásolatok benyújtása.

3. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 29. § (12) bekezdése értelmében „A polgár a személyazonosságát a személyazonosító igazolványon túl az érvényes útlevéllel vagy kártyaformátumú vezetői engedéllyel igazolhatja.”

Az Nytv. 29. § (14) bekezdése értelmében az a magyar állampolgár, akinek van útlevele, nem kötelezhető személyazonosító igazolvány kiváltására.

---

¹ a továbbiakban: Pmt.

A Pmt. 3. § 32. pontja szerint: személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány: személyazonosító igazolvány, útlevel, valamint kártya formátumú vezetői engedély.

A Tervezet a fenti törvényi rendelkezések ellenére az útlevelet nem fogadja el személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványként, mert az ügyfél-átvilágításhoz a Tervezet az okmányok között csak a kártyaformátumú személyazonosító igazolványt és a vezetői engedélyt nevesíti.

4. A Pmt. rendelkezései az azonosító okmány típusának, számának rögzítésére, érvényességi idejének ellenőrzésére, valamint az okmány másolására adnak felhatalmazást.

A Tervezet 15. § 2. bekezdés c) pontjában foglalt, a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány biztonsági elemeire és az adatsorok felismerhetőségére és rögzíthetőségére vonatkozó rendelkezése túlterjeszkedik a Pmt. rendelkezésein. A Pmt. rendelkezései ugyanis az okmányok másolására adnak felhatalmazást, mely másolatok értelemszerűen tartalmazzák a Tervezetben megjelölt biztonsági elemeket és adatsorokat is.

Tisztázandó a biztonsági elemek és az adatsorok rögzítésének módja, továbbá ezen többlet-adatkezelés célja is, hiszen az ügyfél-átvilágításról kép- és hangfelvétel készül.

5. A Tervezet 15. § (5) és (8) bekezdésének megfogalmazása túl általános, az adatforrások megjelölése nem elég konkrét. A tervezet szerint ugyanis a nemesfémmeel kereskedő a bemutatott okiratok adatait „*összeveti nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartás vagy olyan nyilvántartás adataival, amelynek kezelőjétől törvény alapján adatigénylésre jogosult*”, ez a megjelölés azonban nem elégséges.

Az Alkotmánybíróság 144/2008. (XI.26.) AB határozatának indokolása szerint nem elegendő általánosságban meghatározni az adatigénylők körét, és nem elegendő általános felhatalmazást adni az adatigénylésre. Az információs önrendelkezési jog alaptétele, hogy a célhoz kötöttség elve az adatkezelés egész folyamatára, így az adatigénylésre, adatátvitelre is vonatkozik. A korábbi alkotmánybírósági határozatokkal összhangban, ebben az alkotmánybírósági határozatban is megállapításra került, hogy az adatok átadására és igénylésére vonatkozó részletes szabályokat, felhatalmazó rendelkezéseket az adatok kezeléséről szóló törvényben kell elsősorban meghatározni, mivel alkotmányos alapjog közvetlen korlátozására csak törvény adhat felhatalmazást.

E szabályozási követelményekre tekintettel indokolt az ellenőrzéshez adatszolgáltatásra köteles konkrét nyilvántartások körét is meghatározni.

A Tervezetet a személyes adatok védelme és a közérdekű adatok nyilvánossága szempontjából egyebekben nem kifogásolom.

Kérem a fenti észrevételek megfontolását, figyelembe vételét és a szükséges intézkedések megtételét.

Budapest, 2017. szeptember „06.”

Üdvözlettel:

